

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Debera i Spółki.* — Redaktor: *A. Wannowski.*

№ 134.

W Piątek dnia 29. Lipca.

1842.

Wiadomości zagraniczne.

P o l s k a.

Z Warszawy, dnia 23. Lipca.

Krótki wyciąg z Sprawozdania z działań Administracji Królestwa Polskiego w r. 1840.

(Ciąg dalszy.)

Sprawy Duchowne. W rzymsko-katolickiej hierarchii było 2703 księży świeckich, (więcej w porównaniu z r. 1839. o 105); zakonników 1307, (mniej niż w r. 1830. o 161); zakonnic powiększej części Siostr Miłosierdzia 370. Kościołów i kaplic było 1873; w liczbie tych, przerobiono i naprawiono kościelnych budowli 53. W Warszawskiej Duchownej Akademii, przeznaczonęj dla wyższego kształcenia się duchowieństwa, znajdowało się 40 alumnów, zaś w Dyecezyalnych Seminarjach liczba ich doszła do 342; z tych, 57 po ukończeniu kursu nauk, na kapłanów zostało wyświęconych. W ogólnej liczbie ludności Królestwa, znajdowało się osób rzymsko-katolickiego wyznania 3,534,694. Stan kościoła Wschodnio-katolickiego w Królestwie Polskiem wymagał nadania mu więcej mocy w wewnętrznym składzie. Na przedstawienie przeto Najśw. Synodu, w tej mierze Najwyżej rozkazano, Wikaryat Warszawski zamienić na Dyecezyą, i Arcybiskupowi jej nazywać się

Warszawskim i Nowogrodzieńskim. W należących do Dyecezyi tej 11 głównych i 2ch przydanych parafiach znajdowało się: cerkwi 14, duchownych osób 24, oprócz zakonników, zostających przy cerkwiach pułkowych i 616-wnym sztabie armii. Pod zarządem grecko-uniackiego Biskupa Dyecezyi Chełmskiej, w 281 głównych i 84 przydanych parafiach, znajdowało się cerkwi i kaplic 334, osób duchownych 226, zakonników 30. Przystawiono i odnowiono kościelnych budowli, należących do wyznań: grecko-rossyjskiego 1, grecko-uniackiego 27; ludność tych dwóch wyznań wynosiła w ogóle 237,840 głów. Kościołów i kaplic ewangelickich parafii było: wyznania Luterskiego 53, z których przystawiono i odnowiono 2; Reformowanego 10.

Stan rolnictwa krajowego. — Ze zbioru zasiewów otrzymano w 1840. roku 11,230,000 korcy zboża i 10,650,000 korcy kartofli. W porównaniu ze zwyczajnym urodzajem kraju, taki urodzaj zboża nie może być uważanym za korzystny. W niektórych Guberniach, osobliwie w Sandomirskiej, ciągle deszcze i nastąpięone po nich powodzie, przeszkadzały zbiorowi; w Gubernii zaś Lubelskiej, zboże wybite zostało silnym gradem. W wykonaniu Najwyższej woli, poszkodowanym mieszkańcom rozdano znaczne pieniężne zapomogi, i

oprócz tego rozłożono na raty opłatę skarbowych podatków.

Zapasy magazyny zboża, założone w całym Królestwie, stopniowo zaopatrują się w zboże. W ciągu roku znajdowało się w składzie, w magazynie Włocławskim, do 15,049 korcy. Na szczególną uwagę zasługuje zupełnie ukończony w tym roku i przygotowany do przyjęcia zboża, magazyn w Nowym Dworze, którego budowa, z rozkazu Najwyższego poruczonego Bankowi Królestwa Polskiego, wymagała znacznych kosztów, tak z przyczyny miejscowego położenia budynku, jakoteż szczególnie dla tego, że budynek ten, znajdując się w obrębie Nowogrogeorgiewskiej twierdzy, musiał być zastósowanym do systemu obronnego pod względem strategicznym.

Gospodarstwo wiejskie ciągle się doskonalą, z odmianą w wielu gałęziach dawnego systemu, na inny korzystniejszy. Welna, stanowiąca główną i najobfitszą gałąź tego gospodarstwa, zwróciła szczególną uwagę i troskliwość gospodarzy, na poprawienie rasy owiec tak dalece, że pomimo panującej pomiędzy niemi choroby, ilość wełny przywiezionej na jarmark Warszawski w roku 1840., okazała się znacznie wyższą od dawniejszej.

Dla postawienia Gubernij w możności poprawienia rasy koni, ze stada Rządowego koni w Janowie wysłano w różne miejsca 138 ogierów, które pokryły w ciągu roku 3,910 klaczy. Utrzymanie tego stada, według rachunków 1840. roku, kosztowało do 27,000 r. sr.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Francya.

Z Paryża, dnia 20. Lipca.

Messenger o pokojach wielkich w Tuilleryach dnia jutrzejszego, donosi w sposób następujący: „Mimo ciężkiego utrapienia, w którym N. Pan jest pogrążony, chce jednak J. K. M. okazać, o ile żal powszechny i wynurzone Mu uczucie cenić umie; dnia jutrzejszego więc przyjmować będzie Ciało dyplomatyczne, PP. Parów i Deputowanych, oraz korporacje i deputacje.“

Na wpół urzędowe doniesienie w Dzienniku Sporów wyraża, że młody Hrabia Paryża przy zagajeniu Izb obecny będzie.

Marszałek Gerard, naczelny wódz gwardyi narodowej i General Darricole, komendant Paryża; mieli wczoraj posłuchanie u Króla, aby słuchać rozkazów N. Pana względem środków wojskowych mających być użytymi w dniu zagajenia Izb. Uchwalono tam następujące środki ostrożności: Cała załoga Paryska od Neuilly aż do pałacu Bourbon szpaler potrójny tworzyć będzie. Oddziały gwardyi narodowej na placu Caroussel i na nadrzeczu

Tuilleryów ustawione będą. Król, Król Belgijczyków i wszyscy Xiążęta konno do Paryża się udadzą. Xiężna Orleańska, Nemurska i Xiężniczka Klementyna z młodym Hrabą Paryża w otwartym pojeździe jechać będą. Nie wiadomo jeszcze, czy stan zdrowia Królowej jej dozwoli być obecną na tej uroczystości.

Konstytucyonista umieścił wczoraj artykuł, który wielkie sprawił wrażenie i któremu dzienniki ministeryalne największe oddawały pochwały. Wyrażono w nim, że przy obradach nad pytaniem regencyjnym duch stronniczy umilknąć powinien, pytanie to albo wem nie jest pytaniem opozycyjnym. Wszakże dzisiaj naraz zmieniwszy swój ton, dziennik ten artykuł w całkiem przeciwnym duchu umieścił, oświadczając, że Ministeryum, osobliwie Pan Guizot, pod calunem się ukrywają i z nieszczęścia kraju w zamiarach samolubstwa korzystać chcą. Widać stąd, jak rozmaitym wpływom redakcyja Konstytucyonisty ulega; pierwszy bowiem artykuł miał wypłynąć z pod pióra Pana Dupin (starszego), a autorem drugiego jest P. Thiers.

Z Algieru donoszą z d. 10. Lipca: Nocy onegdajszej Ben-Salem napadłszy na pokolenie, które się władzy francuzkiej było poddało, wszystkim mężczyznom bez wyjątku głowy poucinał. Kobiety i dzieci z sobą w góry uprowadził.

Dziennik Sporów zawiera artykuł rozumujący o ostatnich doniesieniach z Chin, które treść można w następujących objąć wyrazach: Przy uporze Chińczyków nie masz widoku na bliski pokój, zwłaszcza, że z nich coraz lepsi stają się żołnierze. Na wybuchnięcie wewnętrznych niespokojności nie powinni Anglicy wcale liczyć, jakoż zdaje się, że zupełnie już się zrzekli tej nadziei. Tak więc nie pozostaje im nic innego, jak ruszyć na Pekin, a przyszłe wiadomości doniosą nam o przybyciu ich pod mury tej stolicy. Zresztą zachowywany przez Anglików system rabowania, a bardziej jeszcze gwałty, jakich się dopuszczają na kobietach chińskich, czynią ich coraz bardziej zniechęconymi w Chinach; bo lubo Chińczycy co do tego ostatniego punktu nie bardzo są czuli, to jednak gwałt taki, popełniony przez pogardzonego cudzoziemca, uważają za hańbę.

Gielda z dnia 20go Lipca. — Gielda dzisiaj w skutek pogłosek o zmianie ministeryalnej w wielkim była ruchu. Słychać, że PP. Molé i Dufaure do Neuilly zostali wzywani, gdzie im dano zlecenie utworzenia gabinetu nowego. Renty kurs zniżył się.

Z Paryża, dnia 21. Lipca.

Król, Królowa i część rodziny Królewskiej

wyjechali dzisiaj przed południem o 11. godz. z Neuilly, aby się do Tuilleryów udać. Xiężna Orleańska pozostała w Neuilly. Wstępując do Tuilleryów Królowa takiego doznała wzruszenia, że nie była w stanie pokazać się na publicznym posłuchaniu. O godz. 12. zaczęły się przedstawienia i trwały przez całe popołudnie. Marszałek Gerard był na czele oficerów gwardyi narodowej; oprócz niego byli jeszcze Marszałkowie Valée i Molitor obecni. Nie miano żadnych mów, lecz przechodzący schylali tylko głowy. Między Deputowanymi, którzy się nader licznie zebraли, spostrzeżono też PP. Thiers, Lafitte, Briquerville i Odilon-Barrot. Ciało dyplomatyczne o godz. 3. do sali wstąpiło. — Na twarzy Króla można było wyczytać ślady ciężkiego strapienia, ale wyglądał jednak zdrowo, i mocna postawa jego wzniesła nadzieję, że długo jeszcze rządowi będzie mógł przewodniczyć.

Dziennik Sporów donosi, iż wczoraj błędnie ogłosił, jakoby młody Następcą tronu przy zagajeniu Izb miał być obecny; podobnie też ani mowy o tém nie ma, żeby Hrabieemu Paryża odjął tytuł Xięcia Orleańskiego miał być nadany.

Pierwszém pytaniem, nasuwającym się przy układaniu projektu do prawa o regencyi, było to, ażali ogólne postanowienia dla każdej na przyszłość wydarzyć się mogącej małoletności miały być uchwalone, albo też takie tylko, które do terażniejszej małoletności zastosowane być mają. Względem tego pierwszego i najważniejszego punktu Ministerjum samo, jak się zdaje, jeszcze się między sobą nieporozumiało, przynajmniej Dziennik Sporów i Presse przeciwnego w tej mierze są zdania. Dziennik Sporów łącząc się w tym przedmiocie z opozycją, oświadcza się za prawem specyjalném, Presse przeciwnie za prawem ogólném i stałym.

A n g l i a.

Z Londynu, dnia 19. Lipca.

Rząd na przedstawienie kupców Irlandzkich płótnem handlujących i przedarzy lnu odpowiedzieć kazał, że rządowi francuzkiemu z powodu podwyższonego cla od przedzy lnaney angielskiej energiczne przedstawienia uczyni.

Statek »Maria«, który do Filadelfii zawinął, przywiózł tam wiadomości z Port-au-Prince (Hajti) po d. 17. Czerwca. Doniesienia dawniejsze o złożeniu z urzędowania Prezydenta Boyer nie potwierdzają się, ale ma on być tak chory, że o utrzymaniu go przy życiu już wątpiono.

Podług Naval and Military Gazette, dowodzący obecnie stojącym w Poonie (w Indyach Wschodnich) oddziałem wojska angielskiego

General-Major Sir Charles Napier, odebrał rozkaz, aby się w Październiku r. b. do Afghanistanu udał i dowództwo nad wojskiem tamże objął. Lord Ellenborough miał bowiem postanowić skoncentrować tam liczny korpus wojska europejskiego, na czele którego stanąć musi General, znający dokładnie sposób prowadzenia wojny na wielką stopę; ponieważ zaś dowodzącym w Indyach oficerom na wiadomości tej zwykle zbywa, trzeba więc tym razem odstąpić od zasad słuszności i Generala Pollock, jakkolwiek walecznego, pominać. Zresztą nie ulega wątpliwości, że będący teraz w niewoli angielskiej Dost Mohamed za zezwoleniem Anglii władczą Afghanistanu mianowany zostanie.

Taż sama gazeta donosi według listów prywatnych z Chin, że Sir Henry Pottinger powróciwszy z Macao do Hong-Kong za dni kilka do floty udać się miał, aby przedsięwziąć wyprawę przeciw Pekinowi. Rozumiano w Macao i Hong-Kong powszechnie, że pełnomocnik ten całą odpowiedzialność na siebie weźmie i wojnę równoczesną uderzeniem na Pekin z strony lądowej i morskiej do końca doprowadzić postanowił. Jeżeli Cesarz ustąpi, Anglicy kilka stacyi handlowych zajmą i mocny korpus wojska na obronę poddanych angielskich w Chinach pozostanie.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — Dziennik Urzędowy Król. Regencyi w Poznaniu z dn. 26. Lipca r. b. obejmuje między innymi obwieszczenie względem uszkodzenia drzew; — przesiedlania się żydów do starych prowincyj; — następujące pochwały: 1) Pilarz Józef Piasecki w Poznaniu, z własnem życia niebezpieczeństwem, wyratował od zatonięcia w Warcie d. 11. Czerwca r. b. 12letniego syna tutejszego czeladnika słoarskiego Erdmanna Helm na imie Karóla. 2) Przy wydarzonym dn. 1. m. b. w odbudowaniu Czeluścińskim pożarze ognia, odznaczył się chlubnie siodlarz Karól Abel z Kobylina przy ratowaniu w palącym budynku będących przedmiotów, nieustraszonoscia i szczególną gorliwoscia; — o darach pobożnych; — i kroniki osobiste, z pomiędzy których tu tylko przytaczamy, że stosownie do ustawy z d. 30. Czerwca 1834., tyczącej się postępowania w czynnościach podziału wspólności, abluicyów i urzędzeń stosunków dominialnych a włościąńskich, obrani są i potwierdzeni a Deputowanych powiatu Bukoskiego, w miejsce zmarłego Rocha Drwieskiego i w miejsce Bazylego Morkowskiego, który się z powiatu wyprowadził, Wny Grabs Haugsdorf, dzie-

dzie dobr ziemskich w Starym Tomysłu, i J.P. Anders, posiadziel folwarku Pawlówka.

Z Królewca, d. 22. Lipca. — J. K. M., Pan nasz miłościwy, dnia onegdajszego powracając z Petersburga, tu być raczył. Gdy Minister Stanu Schoen członków Stanów J. K. M. przedstawiał, raczył N. Pan w następujących do nich przemówić słowach:

„M Panowie! Ciesz Mię to, żeście się tak licznie tu zebrali; czując albowiem potrzebę Wam, osobliwie tym, którzy do ostatniego Sejmu należeli, wdzięczność moję i uznanie wynurzyć. Panował na tym sejmie tak piękny duch wierności i przywiązania i tak chwalebny sposób myślenia, — a był to pierwszy sejm po zmianie rządu. Nie jest to bez znaczenia i w tym to względzie duch, okazany Mi przez pierwszy sejm po Mojém na tron wstąpieniu, na wdzięczność z Mojęj strony zasługuje, — bo inaczej byłoby to obrazą, gdybym chciał dziękować, przy uczuciach wierności i przywiązania, które u nas od pokolenia niejako spadkiem przechodzą.“

Za to publicznie wyrzeczone, a tak zaszczytne uznanie Królewskie, upoważniające nas do najpiękniejszej nadziei pod względem rozwijania się naszych stosunków stanowych, dziękowali w imieniu obecnych Marszałek sejmu Hr. Dohna Schlobitten, JW. Brandt. Rossen i Fahrenheit.

— Z dnia 23. Lipca. — Podczas bytności J. K. M. w Petersburgu na uroczystościach srebrnego wesela pary Cesarskiej, Cesarz Mikołaj z własnego natchnienia wszystkich w Rossyi przyrzeczonych poddanych Pruskich, z powodu kontrawencyi celnych na deportacyą do Syberyi skazanych, ulaskawił i wydano już rozkazy, żeby ich natychmiast wolno puszczono.

Zbrodnie we Francyi. — Podług dziennika Charivari francuzki Minister sprawiedliwości zdając sprawę z mownicy, życzył sobie szczęścia, że w roku 1841: nie więcej — jak tylko 90,000 zbrodniarzy we Francyi liczono!

Srogie obchodzenie się z niewolnikami. — Anglik Sturge, który wydał dzieło o Stanach Zjednoczonych, opowiada, że w Nowym Jorku żyje pewien Hiszpan z wyspy Kuba, który dawniej w Hawannie prowadził handel niewolnikami i niegdyś omal że nie padł ofiarą zemsty jednego z swych niewolników. Zapowiedział on mu na dzień następnego surową karę. Przywiedziony do rozpaczy Amerykanin, skrył się w pokoju swego Pana i godząc na jego życie, przez omyłkę przebił sztyltem jego żonę. Z powodu tego

wypadku powieszono wraz z sprawcą trzech Murzynów jako wiedzących o tym zamachu, Hiszpana zaś ogarnęła tak wielka trwoga, że opuścił Hawannę, i przeniósł się do Nowego Jorku. Wszelako i tam nie pozostał prowadzić haniebnego handlu, a zeszłego roku miał ztąd odnieść sto tysięcy dolarów czystego zysku. Hiszpan ten żyje dotąd w Nowym Jorku bardzo wystawnie i ma być bardzo przyjemny w towarzystwie, ale tchnie największą nienawiścią ku wszystkim Murzynom.

Wyrokiem prawomocnym z dnia 17. Lipca r. b. wspólna pomiędzy P. Leopoldem Ogrodowiczem i mną dotąd istniejąca rozwiązana i cegielnie przez nas założone z wszelkimi przyległościami na wyłączną własność mi przysądzone zostały.

W skutek czego sprzedaż wyrobów z tychże cegielni przezemnie tylko uskutecznią być będzie.
Poznań, dnia 24. Lipca 1842.

J. E. Krzyżanowski.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 26. Lipca 1842.

	Sto- pa prC.	Na pr. kurant papier- rami.	gotowi- zna.
Oblig. długu skarbowego	4	—	—
Obl. dl. skarb. na 3½ od sta pro- wizyi odstepowane *)	103 ³ / ₄	103 ³ / ₄	—
Pr. ang. obligacje 1830.	4	102 ⁷ / ₈	—
Oblig. premii handlu morsk.	—	85 ⁵ / ₈	85 ⁵ / ₈
Oblig. Kurmarchii	3½	102	101½
Berlińskie obligacje miejskie	4	104	—
dito na 3½ od sta odstepl.	*)	102½	—
Gdańskie dito w T.	—	48	—
Zachodnio-Pr. listy zastawne	3½	103	102½
Listy zast. W. X. Poznańskiego	4	—	106½
Wschodnio-Pr. listy zast.	3½	—	103½
Pomorskie dito	3½	—	103½
Kur- i Nowomarch. dito	3½	103½	103
Szląskie dito	3½	103½	102½
A k c j e			
Kolei Berlińsko-Poczdamskiej	5	127½	126½
dito dito akcje a prioris	4	103	102½
Kolei Magdebursko-Lipskiej	—	116½	115½
dito dito akcje a prioris	4	—	102½
Kolei Berlińsko-Anhaltkiej	—	105	104
dito dito akcje a prioris	4	102½	102½
Kolei Düsseldorf-Elberfeld.	5	84½	83½
dito dito akcje a prioris	5	99½	—
Kolei nadreńskiej	5	94½	93½
dito dito akcje a prioris	4	100	—
Kolei Berlińsko-Frankfurt.	5	103½	—
Złoto al mareo	—	—	—
Frydrychsдоры	—	13½	13
Inne monety złote po 5 tal.	—	10	9½
Disconto	—	3	4

*) Kupujący wynagradza na płatny dnia 2. Stycznia 1843. ku-
pon ¼ procentu.